

Slobina Predaja

Author: IWPR

Mirovni sporazum o Kosovu praktično se svodi na srpsku kapitulaciju pred svim zahtevima NATO-a.

Mirovni sporazum o Kosovu koji je danas usvojen u srpskoj skupštini svodi se na kapitulaciju pred svim zahtevima koje je NATO postavio kao uslov za zaustavljanje kampanje bombardovanja.

Ovaj sporazum je mnogo nepovoljniji od onog iz Rambujea koji je ovaj isti parlament odbacio pre dva i po meseca.

Ipak, novi sporazum je samo okvirni dokument za političko rešenje i ne bavi se pitanjima ratnih zlocina. A odgovor na pitanje od ključne važnosti koje se tiče sprovođenja sporazuma će moći da se da samo u nedeljama koje dolaze.

Sporazum nalaze kraj nasilju i represiji na Kosovu koji mora da bude "trenutan i podložan verifikaciji" kao i brzo povlačenje vojske, policije i paravojnih snaga iz pokrajine po određenom planu što je takođe podložno verifikaciji.

NATO će nastaviti kampanju bombardovanja sve dok se ne uveri da je počelo povlačenje snaga.

Na osnovu fusnote sporazuma, Srbija će imati 48 časova da ukloni svoju kompletnu protiv-vazдушnu odbranu sa Kosova i sedam dana da povuče sve svoje snage. Trupe koje napustaju Kosovo morace da se povuku na pozicije koje se nalaze iznad linje koja još nije precizirana čime bi se ostavila tampon zona između njih i Kosova.

Dalji detalji i precizan raspored faznog povlačenja će biti određeni preciznijim vojnim sporazumom.

Postojeći sporazum predviđa međunarodno civilno i vojno prisustvo na Kosovu pod okriljem Ujedinjenih nacija koje će biti uspostavljeno u skladu sa poglavljem broj 7 Povelje UN.

Dalje se precizira da će u vojnim prisustvu "učestvovanje NATO-a biti značajno" -- odnosno da će snage biti predvođene NATO-m -- i da će se snage nalaziti pod "ujedinjenom kontrolnom i komandnom" strukturom. Stoga izgleda da su Beograd i Moskva odustali od posebne zone uticaja u pokrajini.

Međunarodne snage će imati ovlašćenje da stvore bezbedno okruženje za sve građane Kosova i da omoguće bezbedan povratak svih raseljenih osoba i izbeglica u njihove domove - što je mnogo eksplicitniji i jaci mandat nego onaj koji je sadržan u Dejtonskom mirovnom sporazumu kojim je okončan rat u Bosni.

Savet bezbednosti UN-a bi trebalo da oformi privremenu administraciju na Kosovu kojom se pokrajini obezbeđuje "značajna autonomija u okviru Federalne republike Jugoslavije." Ta privremena administracija bi imala za cilj da izgradi demokratske institucije samouprave i stvori uslove za miran i normalan život svih građana Kosova.

Kada se srpske snage povuku, biće dozvoljen povratak nekoliko stotina vojnika - pod međunarodnim

nadzorom - koji bi imale sledece zadatke: veza sa medjunarodnim civilnim i vojnim misijama; obelezavanje minskih polja; cuvanje srpskih istorijskih mesta, i odrzavanje prisustva na kljucnim granicnim prelazima.

Organizacija koja je dobila zadatak da nadgleda povratak izbeglica je kao sto je to slucaj u Bosni Visoki komesarijat za izbeglice Ujedinjenih nacija (UNHCR). Stavise, humanitarne organizacije moraju da imaju nesmetan pristup pokrajini.

Politicki dijalog sa ciljem da se postigne prelazni dogovor o autonomiji bi trebalo da otpocne odmah, ali ne bi trebalo da odlozi formiranje demokratskih institucija samouprave. Stavise, one treba da su zasnovane na sporazumu iz Rambujea, odnosno principima suvereniteta i teritorijalnog integriteta i razoruzavanju Oslobodilacke vojske Kosova.

Oslanjajuci se na koncept o kome je u opstim crtama raspravljano u evropskim prestonicama proteklih nedelja, u dogovoru se takodje spominje pakt o stabilnosti za jugoistocnu Evropu. U njemu se zahteva medjunarodna podrška kako bi se promovisala "demokratija, ekonomski prosperitet, stabilnost i regionalna saradnja." On medjutim ne sadrzi konkretna obećanja.

U sporazumu se takodje ne pominju ratni zlocini. Medjutim, ako se u obzir uzme optuznica koja je prosle nedelja podignuta protiv jugoslovenskog predsednika Slobodana Milosevica i cetvorice njegovih bliskih saradnika, izgleda da Srbija nece primiti nikakvu pomoc za medjunarodnu rekonstrukciju sve dok oni ostanu na vlasti.

Kristofer Benet, visi urednik IWPR-a, je bivsi direktor Medjunarodne krizne grupe za Balkan i autor knjige Yugoslavia's Bloody Collapse (Krvavi raspad Jugoslavije), Hurst 1995.

Location: [Balkans](#)
[Macedonia](#)
[Albania](#)
[Serbia](#)

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/slobina-predaja>